

Daartussen liggen kleurige, oosters aan-
doende markten. Vlak bij de stad staat
de domkerk van Monreale, waar op mid-
deleeuwse mozaïeken tientallen tafere-
len uit de Bijbel zijn uitgebeeld.

Het westen

Wijngaarden vol marsaladruiven, zil-
ver glanzende olijfgaarden en golven-
de graanakkers bepalen het landschap
van het heuvelachtige zuidwesten, dat
sterk afhankelijk is van de landbouw
en waar slechts weinig toeristen kom-
men. Op eenzame kalksteenrotsen lig-
gen schilderachtige bergdorpen, zoals
het middeleeuwse Erice (► B 3), dat be-
kendstaat om zijn amandelgebak. Aan
de kust tussen Trapani en Castelvetra-
no liggen glinsterende zoutpannen. In
deze omgeving vindt u ook twee magni-
fieke overblijfselen uit de klassieke oud-
heid: de prachtig gelegen tempel van
Segesta – een van de best bewaard ge-
bleven Griekse tempels ter wereld – en
het opgravingsterrein van Selinunte. In

Lo Zingaro (► B/C 3), het oudste be-
schermde natuurgebied van Sicilië, kunt
u genieten van schitterende baaien met
kristalhelder water.

De noordkust

De noordkust is een populaire vakantie-
bestemming voor Sicilianen en Italianen
van het vasteland. Vooral tussen **Cefalù**
(► G 3) en Capo d'Orlando liggen tal
van kleine baaien met aantrekkelijke
kiezel- of zandstranden. Het lagune-
landschap bij Tindari is heel bijzonder.
Ook het schilderachtige Cefalù en het
stadje Santo Stefano di Camastra, dat in
heel Italië bekendstaat om zijn kera-
miek, mag u niet missen. Vergeet ook
niet een bezoek te brengen aan het ach-
terland; in de twee beschermde natuur-
gebieden Parco delle Madonie en Parco
dei Nebrodi strekken zich bijzonder af-
wisselende bossen uit. Vanuit Milazzo of
Messina, de toegangspoort tot Sicilië,
kunt u een boot nemen naar de Lipari-
sche Eilanden.

Cefalù is een populaire bestemming voor zowel badgasten als liefhebbers van klassieke cultuur

11 Overdadige barok – de oude stad Ragusa Ibla

Kaart: ► J7

Vervoer: Bus: vanaf Villa Comunale lijn 11 en 33, zon- en feestdagen lijn 1

In 1693 beefde de aarde in het zuidoosten van Sicilië. In Ragusa Ibla bleef geen steen op de andere. Al spoedig verrezen uit de puinhopen prachtige nieuwe kerken en paleizen in barokstijl.

Het romantische Ragusa Ibla, met zijn bochtige straatjes, ligt iets lager dan de drukke, door brede straten doorsneden hooggelegen stad Ragusa Superiore. Wie Ragusa wil verkennen, kan het best beginnen op de bedrijvige **Corso Italia** in de hooggelegen stad, waar boven de ramen van het **Palazzo Bertini** **1** (nr. 75, UNESCO Werelderfgoed) drie maskers te zien zijn: een tandeloze, hongerige oude man, een rijk geklede edelman en een koopman met tulband. Het zijn de symbolen van armoede, macht en rijkdom.

Naar de laaggelegen stad

Aan het eind van de Corso Italia, die uitkomt op de **Via XXIV Maggio**, voert de

bochtige, gedeeltelijk uit traptreden bestaande **Corso Mazzini** naar de schilderachtige lagergelegen stad. Bij de kerk **Santa Maria delle Scale** **2** kunt u genieten van een magnifiek uitzicht op Ibla – een beeld dat elke Italiaan kent door de televisieserie rond *commissario Montalbano*. Al lang voor de verfilming was deze creatie van Andrea Cammilleri – een knorrige Siciliaanse bullebak met een zwak voor randfiguren en lekker eten – in heel Italië populair. Vlak voor het domplein komt u langs het **Palazzo Cosentini** **3**, waarvan de gevel versierd is met fabelwezens. Iets verder heeft de architect op de consoles van de balkons van het **Palazzo Rocca** **4** karikaturen van zijn tijdgenoten afgebeeld, waaronder muzikanten en een man met een bril.

Het hart van het oude centrum

Het pronkstuk van het oude centrum is de **domkerk S. Giorgio** **5** van Rosario

Het oosten en de Etna

die in de wintermaanden bedekt is met sneeuw en ijs.

Spuwende vulkaan

Waar de ene dag nog een dichte vegetatie groeit, kan de dag daarop al allesverwoestende lava omlaag stromen. Er zijn regelmatig uitbarstingen, niet alleen vanuit de vier kraters op de top, maar ook op de hellingen, waar vaak kleinere nieuwe kraters ontstaan. Dankzij een geavanceerd waarschuwingssysteem kan weliswaar worden voorkomen dat er slachtoffers vallen, maar het is nog net als vroeger vrijwel onmogelijk om een lavastroom die eenmaal in beweging is af te buigen van bewoonde gebieden of akkers. Met een snelheid tot 10 m per seconde en een temperatuur van zo'n 1000°C welt het vloeibare gesteente op uit het inwendige van de aarde. Een zeer grote uitbarsting van de Etna vond in juli 2001 plaats. Onder de zuidoostelijke krater ontstond een spleet waaruit wekenlang lavafonteynen van enkele honderden

meters hoog de lucht in werden geslingerd. De parkeerplaatsen, restaurants en winkels bij het beginstation van de kabelbaan Rifugio Sapienza werden onder een metersdikke laag lava bedekt. Alleen het station zelf en enkele aangrenzende gebouwen konden door het opwerpen van wallen gered worden. De lava stroomde verder in de richting van Nicolosi en kwam pas enkele honderden meters voor deze plaats tot stilstand. Tegelijkertijd ontstond er een nieuwe spleet op de noordhelling van de Etna. Lava die hieruit stroomde, verwoestte alle skivoorzieningen bij Piano Provenzana, de schuilhut Le Betulle en een ruim 300 ha groot bos met oeroude naaldbomen.

De zuidhelling (Etna Sud) en de top

Tot de hoogtepunten van een bezoek aan de vulkaan behoort de bestijging van de top. Vanaf **Nicolosi** **1**, de toegangspoort tot de Etna, voert een goede, maar erg bochtige weg naar

Op veilige afstand is een uitbarsting van de Etna een magnifiek schouwspel

15 Venster op de Etna – het Teatro Greco van Taormina

Kaart: ► L3

Waar ooit Griekse tragedies en komedies werden opgevoerd en het volk werd vermaakt met Romeinse gladiatorengevechten, worden tegenwoordig filmfestivals gehouden. Het publiek mag dankbaar zijn dat de Romeinse decorwand is ingestort: de zitplaatsen bieden nu een magnifiek uitzicht op de Etna.

Hoog boven de Ionische Zee, halverwege de Monte Tauro, ligt Taormina, een van de mooiste plaatsen van Sicilië. Het is al in de Griekse oudheid gesticht, werd door de Romeinen verder uitgebreid, en beleefde vooral dankzij twee Duitsers in de 19e eeuw een wederopleving.

Een hoekje van het paradijs

'Kom in februari naar Sicilië, en als de werkelijkheid niet overeenkomt met mijn schilderijen, betaal ik uw reiskosten terug.' Met die woorden daagde de Berlijnse landschapsschilder Otto von

Geleng in 1863 de Parijse kunstcritici uit, die niet konden geloven dat er een plek op de wereld bestond waar in februari voor de ruïnes van een antiek theater en onder de besneeuwde top van een actieve vulkaan de amandelbomen bloeiden. De kunstenaar won zijn weddenschap en de sceptische critici noemden de plaats voortaan een 'hoekje van het paradijs'. Dit was het begin van de bloeiperiode van Taormina – ooit een rustig, traditioneel dorp dat alleen over een muilpad bereikbaar was. In de voetsporen van Von Geleng kwam de Duitse fotograaf Wilhelm von Gloeden, die hier een landschap zag en mensen ontdekte die volkomen pasten in zijn romantische voorstellingen van Arcadië. Met de antieke bouwwerken van Taormina als achtergrond vereeuwigde hij jongemannen met een lauwerkrans in het haar en gekleed in antieke gewaden. Door deze foto's kreeg Taormina internationale bekendheid.